

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۲ فیروزی ۲۰۱۹

"شاناهان" مانع فرار "غنی احمدزی" و "عبدالله عبدالله" شد!

دوشنبه- ۲۲ دلو ۱۳۹۷- کابل: "پاتریک شاناهان سرپرست وزارت دفاع امریکا در یک سفر از قبل اعلام نشده وارد افغانستان شد."

وی به رهبران افغان خواهند گفت: "آنها کسانی هستند که در نهایت در مورد آینده‌شان به شمول ماهیت صلح با طالبان تصمیم می‌گیرند."

دو جمله بالا که مستقیماً از رسانه‌ها نقل شده، سرخط اخبار امروز را می‌سازد. در یادداشت امروز از دو نکته "سرایت میکروب سرپرستی از ادارات افغانستان به امریکا" و "سفر از قبل اعلام نشده" به امید آن که در زمان دیگری به آنها مفصل بپردازم می‌گذرم، در عوض بحثم را از این نکته آغاز می‌نمایم که چرا "شاناهان" سفرش به افغانستان را درست زمانی آغاز نمود، که "زلمی خلیل‌زاد" دور دیگر مسافرت‌هایش را به خاطر صحبت با طالبان و احتمال رسیدن به صلح آغاز نموده است:

۱- تاجائی که دیده می‌شود، "زلمی خلیل‌زاد" با تمام تجارب کاری و استخباراتی که در ادارات و نهاد های امنیتی امپریالیسم امریکا دارد، وقتی این بار از طرف وزارت خارجه به وظیفه فراخوانده شد، در انجام وظایفش به جای آن که کلیت نظام امپریالیستی و خواستهای گردانندگان اصلی و پشت پرده را در نظر گیرد، به منظور خودشیرینی به دیو جدید خسپیده در کاخ سپید و همسوئی با خرناسه های وی، حرفها و سخنانی را بیان کرد که مصایب آن نه تنها دامنگیر خودش شد و دولت دست نشانده کابل را که خودش را با خط کلی امپریالیسم امریکا عیار ساخته است، مقابل خود بر انگیخت و حتا دیو کاخ سپید را آماج تیر ملامت همگان قرار داد، بلکه به مخالفان بین المللی و منطقه‌ئی سیاست های اشغالگرانه امپریالیسم امریکا نیز این فرصت را مساعد ساخت، تا در همسوئی با طالب و از زبان طالب، خروج بدون قید و شرط نیروهای اشغالگر را از افغانستان مطرح نمایند.

۲- زمانی که تأثیر مسافرت‌های خلیل‌زاد و توهماتی را که به وجود آورده است، نزد کاخ سپید روشن شد، آنها از چند طریق کوشیدند تا به تلطیف و حتا بی اثر ساختن حرفهای ترمپ و تقلید میمون وار خلیل‌زاد از وی بپردازند. از همین رو، یکی از آدرس سنا، مخالفتش را با خروج نیروهای امریکائی از افغانستان اعلام داشت، آن دیگری از آدرس وزارت دفاع آن کشور بر دوام فعالیت های نظامی امریکا در افغانستان تأکید ورزید، سومی خلیل‌زاد را مجبور ساخت بگوید "من صلاحیت بحث در مورد صلح را دارم نه خروج سربازان".

۳- تمام این عقب‌گردها از صحبت‌های هفته‌های گذشته، چیزی نبود که بتواند "غنی احمدزی" و "باندارگ" را به دوام کار در افغانستان دلگرم بسازد. چنانچه به اساس اخبار سرچوک و تپ و تلاش‌های "از ما بهتران" جهت فرار از افغانستان، "غنی احمدزی" و "عبدالله عبدالمود" هر دو تصمیم داشتند و گویا بکسهای مسافرت شان را نیز بسته بودند تا به بهانه ای از افغانستان فرار کنند باشد از تکرار رقص مرگ داکتر نجیب بر خودشان جلوگیری نموده باشند، به همین منظور امپریالیسم امریکا قبل از رسیدن "خلیلزاد" به افغانستان، وزیر دفاعش را به کابل فرستاد تا به "باندارگ" اطمینان دهد، که هیچ خبری نیست و امریکا تصمیم ندارد تا آنها را به طالب بسپارد.

هموطنان گرامی!

این قانون عام هم در طبیعت و هم در جامعه است که منبع قدرت، حافظ مجریانش نیز می‌باشد. یعنی هرگاه فرد، حزب و یا دولتی قدرتش را مرهون اراده و بازوان توانمند مردمش باشد، مسلم است که جهت حفظ قدرتش به جز روی آوردن به همان منبع یعنی مردم، هیچ نیازی به هیچ منبع دیگری ندارد، عکس آن هرگاه فرد، حزب و یا یک قدرت دولتی، حاکمیتش را مرهون اراده و توپ و تانک اشغالگران باشد، مسلم است که جهت بقایش نیز به حمایت همان منبع وابسته مانده، به مانند "باندارگ" حدود نیم میلیون نیروی امنیتی از مردم افغانستان، برای آنها معادل ۱۴ هزار امریکائی دلگرمی و اطمینان حیاتی نمی‌بخشد.

هموطنان گرامی!

کلیت "باندارگ" این نکته را خوب باید بفهمند که نیروهای خارجی فقط زمانی حاضر اند از آن‌ها دفاع نمایند که منافع مستقیم خودشان به خطر نیفتاده است، در غیر آن تجربه نشان داده که آنها اولین کسانی اند که سیاست شان را "آب تا گلو بچه زیر پای" انتخاب نموده اند.

این روز حتماً آمدنیست امروز و یا فردا، فقط مسئله زمان در بین است در اصل مسئله شکی وجود ندارد. بیایید با تشدید مبارزه، این زمان را سرعت بیشتر ببخشیم.

سرکها ما را می‌طلبند!!